

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם כ"ד נִיסָן (ט' לעומר)

סֵדֶר לַקּוּטִי מוהר"ן הי"ד:

הַתּוֹרָה צ"ה

הַעֲנֵן מַה שְׁנָאֵמַר בְּנְמָרָא כַּמָּה פְּעָמִים, נְתַן בּוּ עֵינַי וְנַעֲשֶׂה גַל שֶׁל עַצְמוֹת (בְּרֵכוֹת נח שַׁבֵּת לד בָּבָא בְּתָרָא עַה סְנֵהֲדַרְיֵן ק). מָה הַלְשׁוֹן נְתַן עֵינַי בּוּ, וְמָה נַעֲשֶׂה גַל שֶׁל עַצְמוֹת. אַךְ, הִנֵּה הָאָדָם אֵינּוּ רוֹאֶה עַד הֵיכָן הַפָּגַם מִגִּיעַ, אִם עָבַר עֲבָרָה. וְהַצְדִּיק רוֹאֶה, כִּי הַצְדִּיק יֵשׁ לוֹ עֵינַי ה', כִּמּוֹ שְׁכַתוֹב (תְּהֵלִים ל"ד): "עֵינַי ה' אֵל צְדִיקִים", שֶׁהַצְדִּיק יֵשׁ לוֹ עֵינַי ה', "וְעֵינַי ה' הִמָּה מְשׁוֹטְטוֹת בְּכֹל הָאָרֶץ" (זְכָרְיָה ד דְּבָרֵי־הַיָּמִים ב ט"ז), נִמְצָא הַצְדִּיק רוֹאֶה עַד הֵיכָן הַפָּגַם מִגִּיעַ. וְזֶהוּ פִּרוּשׁ הַנְמָרָא, נְתַן עֵינַי בּוּ, כְּלוֹמַר שֶׁיְהִי רוֹאֶה בְּעֵינֵיהֶם שֶׁל צְדִיקִים. וְנַעֲשֶׂה גַל שֶׁל עַצְמוֹת, גַּל מִלְּשׁוֹן הַתְּגִלוֹת, וְעַצְמוֹת מִלְּשׁוֹן (יִשְׁעִיָה ל"ג): "עוֹצֵם עֵינַי מִרְאוֹת בְּרָע". דְּהֵינּוּ שֶׁהוּא רוֹאֶה מַה שֶׁפָּגַם, שֶׁהִיָּה נִסְתָּר מִפָּנָיו מִקֹּדֶם. וְאִין עָנַשׁ גָּדוֹל מִזֶּה, כְּשֶׁאָדָם רוֹאֶה מַה שֶׁפָּגַם:

הַתּוֹרָה צ"ט

וְאַתְחִנֵּן אֵל ה' בְּעַת הַהִיא לְאֹמַר (דְּבָרִים ג).

דְּהֵנָּה הָאָדָם צָרִיךְ לְהַתְּפַלֵּל בְּדַבְּקוֹת גָּדוֹל לְהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, אַךְ אִם לְפְעָמִים יֵשׁ עֵת, שְׂאִינּוּ יְכוּל לְהַתְּפַלֵּל בְּדַבְּקוֹת. אֵל יֹאמַר אֵינִי מִתְּפַלֵּל כִּלְלִי, מֵאַחַר שֶׁאֵינּוּ יְכוּל לְכַוֵּן כְּרְאוֹי וְלְהַתְּפַלֵּל בְּדַבְּקוֹת, וְהַתְּפִלָּה אֵינָה מְקַבֶּלֶת, וְכִמּוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבָרְכָה (בְּרֵכוֹת לד): עַל רַבִּי חֲנִינְיָא בֶּן דְּוֹסָא שֶׁהִיָּה מִתְּפַלֵּל וְכוּ'.

אָמְרוּ לוֹ וְכוּ' אָמַר לָהֶם אִם שְׁגוּרָה תִּפְלְתִי בְּפִי יוֹדַע אֲנִי שֶׁהוּא מְקַבֵּל וְאִם לֹא יוֹדַע וְכוּ'. וְזֶהוּ עַל דֶּרֶךְ שְׁאִמְרָנוּ, אִם בְּדַבְּקוֹת, שְׁאֲזִי הַתְּפִלָּה שְׁגוּרָה וּמְרָצָה בְּפִיו, מְקַבֵּלֶת. וְאִם לֹא, חָס וְשָׁלוֹם, לְהַפְדֵּי. אֵף עַל פִּי כֵן אֵל יֹאמֶר הָאָדָם כֵּן, אֵלֶּא יִתְפַּלֵּל תָּמִיד. וְאִם לֹא יוֹכֵל לְהִתְפַּלֵּל בְּדַבְּקוֹת כָּרְאוּי. יִתְפַּלֵּל בְּכָל כַּחוֹ. כִּי בְּעֵת שִׁיתְפַּלֵּל בְּדַבְּקוֹת כָּרְאוּי, אֲזִי יַעֲלֶה כָּל הַתְּפִלוֹת עִם הַתְּפִלָּה הַהִיא שֶׁהִתְפַּלֵּל כָּרְאוּי.

וְזֶה: וְאֶת־חֲנֹן אֵל ה' תָּמִיד, בֵּין בְּדַבְּקוֹת בֵּין שְׁלֵא בְּדַבְּקוֹת. בְּעֵת הַהוּא לֵאמֹר, הִינּוּ בְּעֵת שְׁאֲזֹכָה לְהִתְפַּלֵּל בְּדַבְּקוֹת, שֶׁהוּא בְּחִינַת שְׁגוּרָה תִּפְלְתִי בְּפִי. וְהִינּוּ בְּעֵת הַהוּא לֵאמֹר, שֶׁהַדְּבָרִים נְאֻמְרִים וּמְרָצִים בְּפִיו מִחֲמַת שְׁמֵתְפַלֵּל בְּדַבְּקוֹת, אֲזִי יַעֲלֶה כָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁהִתְפַּלֵּל עַד עֵתָה כַּנ"ל:

הַתּוֹרָה ק

הַנֵּה הַצְּדִיקִים אֲשֶׁר בְּכָל דּוֹר וָדוֹר כָּלָם קְדוֹשִׁים וּבְתוֹכָם ה', וּמִדוּעַ אָנוּ רוֹאִין בְּחֹשׁ הָרְאוֹת, שֵׁישׁ בָּהֶם צְדִיקִים אֲשֶׁר מְזַגִּים וְטַבְּעִם טוֹבָה מְאֹד, וְטוֹבִים הֵמָּה לְכָל. וַיֵּשׁ אֲשֶׁר הוּא צְדִיק אֲמֵת, וְאִין מְזַגּוֹ וְטַבְּעוֹ נֹחַח עִם הַמּוֹן עִם, וְלִפְעָמִים נִרְאֶה מִמֶּנּוּ כַּעַם וּקְפִידָה. הַנֵּה יְדוּעַ שְׁכָל צְדָקַת הַצְּדִיקִים הוּא לֹקַח מְאֹד הַתּוֹרָה, כִּי הִיא הַמּוֹרָה דֶּרֶךְ, וּמִמֶּנָּה לְקַחַת צְדָקָתוֹ. וְהַנֵּה הַצְּדִיק אֲשֶׁר הַשֵּׁיג מְאֹד גְּדוֹל מִמְּאֹר הַתּוֹרָה, וּמַעֲשָׂיו גַּם כֵּן בְּשׂוּיִם לְפִי הַשָּׁגָתוֹ בַּתּוֹרָה, אֲזִי צְדָקָתוֹ וְתוֹרָתוֹ שְׁנִיחָם מִתִּישְׁבִּים בְּשׂוֹבָה וְנִחַת, לְפִיכֶךְ דַּעְתוֹ נֹחַח עִם הַבְּרִיּוֹת. וְהַצְּדִיק אֲשֶׁר אֹר חֲכָמַת הַתּוֹרָה שֶׁהַשֵּׁיג גְּדֹלָה מְאֹד מִמַּעֲשָׂיו, אֲזִי הַתּוֹרָה מִרְתַּחַת בּוֹ הָאִשׁ הַקְּדוּשָׁה שֶׁל הַתּוֹרָה, וְאִי אֶפְשָׁר שֶׁתִּהְיֶה דַּעְתוֹ נֹחַח עִם הַבְּרִיּוֹת,

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'קוח - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וּמְעוֹרְבֵת עִם הַמּוֹן עִם כְּמוֹ הַצְּדִיק הַנִּלְוֵה. וְזֶה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ,
זְכוּרָנָם לְבִרְכָה (תְּעֵנִית ד'): 'הָאִי צוֹרְבָא מִרְבָּנָן דְּרַתַּח אוֹרִיתָא דְקָא
מִרְתַּחא בֵּה, לְפִי שְׁנַדְלָה תוֹרְתוֹ מְאֹד כִּנְ"ל:

הַתּוֹרָה

בְּקָרוֹב עָלַי מִרְעִים לֶאֱכֹל אֶת בְּשָׂרֵי צָרִי וְאֵיבֵי לִי הֵמָּה
כְּשָׁלוֹ וְנִפְלוֹ. 2תהלים כ"ז)

הַעֲנִין הוא כָּד, כִּי "בֵּיהּ ה' צוֹר עוֹלָמִים" (ישעיה כ"ו), הֵינּוּ
בְּרֵאשִׁית בְּרָא, כִּי בַתּוֹרָה שֶׁנִּקְרְאת 'רֵאשִׁית בְּרָא
עוֹלָמִים' (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה א'). כִּי יוֹד, הוּא הַשֶּׁכֶל שֶׁל הַתּוֹרָה, וְהֵא,
הוּא אוֹתֵיזוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה, שֶׁהוּא חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תוֹרָה, בְּחִינַת
חֲמִשָּׁת מוֹצְאוֹת הַפֶּה. וְהֵינּוּ בִּי"ה ה' צוֹר עוֹלָמִים, הֵינּוּ בְּהַתּוֹרָה
שֶׁהִיא בְּחִינַת י"ה כִּנְ"ל, בְּרָא כָּל הָעוֹלָמִים כִּנְ"ל. וְכַתִּיב (יחזקאל
ל"ד): "אָדָם אֲתֵם", וְדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָה (יבמות סא):
'אֲתֵם קְרוּיִין אָדָם, וְאִין עֲכוּ"ם קְרוּיִין אָדָם'.

כִּי יֵשׁ ע' אֲנָפִין נְהִירִין, וְיֵשׁ ע' אֲנָפִין חֲשׂוּכִין. כִּי יֵשׁ שְׁנֵי כַחוֹת,
כְּמוֹ שֶׁדָּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָה (יומא עב:) עַל פְּסוּק:
'וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מִשָּׁה', זָכָה נַעֲשֶׂה לוֹ סָם חַיִּים, לֹא זָכָה
נַעֲשֶׂה לוֹ סָם מוֹת. סָם חַיִּים, הוּא אֲנָפִין נְהִירִין. סָם מוֹת, הוּא
אֲנָפִין חֲשׂוּכִין, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (איכה ג): "בְּמַחֲשָׁבִים הוֹשִׁיבֵנִי כְּמַתִּי
עוֹלָם". וּמִן אֲנָפִין חֲשׂוּכִין, יֵשׁ לְעֲכוּ"ם יְנִיקָה. וְכָל עֲכוּ"ם יֵשׁ לָהֶם
כָּל הַמְּדוֹת רָעוֹת, רַק כָּל אֵמָה וְאֵמָה כָּרוּךְ אֵל מְדָה אַחַת יוֹתֵר
מִכָּל הַמְּדוֹת. וְזֶה (דְּבָרִים ל"ג): "הוֹפִיעַ מִתֵּר פְּאָרָן" וְכוּ', שֶׁרָצָה
הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְתֵן הַתּוֹרָה לְכָל הַבְּרוּאִים, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד לֹא
רָצָה לְקַבְּלָהּ, מִחַמַּת שֶׁשָּׂמְעוּ שֶׁאוֹתָהּ מְדָה שֶׁהֵם כְּרוּכִים אַחֲרֵיהֶם

אֲסֵרָה תּוֹרָה (סְפָרִי פָרָשָׁה זֹאת הַבְּרָכָה עֵינַי זֶהָר בְּלֶק קצג).

וְכָל מִי שֵׁישׁ בּוֹ מְדוֹת רָעוֹת, הוּא נִכְנָע תַּחַת אוֹתָם הָעֲכוּ"ם
 שֶׁהֵם כְּרוּכִים וּמְקֻשָּׁרִים לְאוֹתָם הַמְדוֹת רָעוֹת. וְזֶהוּ (אָבוֹת
 פָּרָק ג): 'כָּל הַפּוֹרֵק מִמֶּנּוּ עַל תּוֹרָה נוֹתֵנִין עָלָיו עַל מַלְכוּת וְעַל דֶּרֶךְ
 אֶרֶץ, הֵינּוּ שֹׁעֲבוֹד בְּגִשְׁמִיּוֹת, שֶׁזֶּהוּ בְּחִינַת עַל מַלְכוּת. וְגַם דֶּרֶךְ
 אֶרֶצִיּוֹת, דֶּהֵינּוּ הַמְדוֹת רָעוֹת שֶׁל הָעֲכוּ"ם, שֶׁזֶּהוּ בְּחִינַת עַל דֶּרֶךְ
 אֶרֶץ. כִּי עַל-יְדֵי שֶׁפָּרַק מִמֶּנּוּ עַל תּוֹרָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת ע' אֲנָפִין
 נְהִירִין, עַל-יְדֵי-זֶה מִתְגַּבְּרִין עָלָיו בְּחִינַת ע' אֲנָפִין חֲשׂוּכִין, שֶׁהֵם
 הַשֹּׁעֲבוֹד וְהַמְדוֹת רָעוֹת שֶׁל הָעֲכוּ"ם, שֶׁזֶּהוּ בְּחִינַת עַל מַלְכוּת וְעַל
 דֶּרֶךְ אֶרֶץ כַּנ"ל. אֲבָל, 'כָּל הַמְקַבֵּל עָלָיו עַל תּוֹרָה מֵעֲבִירִין מִמֶּנּוּ
 עַל מַלְכוּת וְעַל דֶּרֶךְ אֶרֶץ, הֵינּוּ מִי שְׁלוֹמֵד בְּעֵינַי, שֶׁמְעִין וּמְבִין
 חֻכְמוֹת הַתּוֹרָה, שֶׁזֶּהוּ בְּחִינַת אֲנָפִין נְהִירִין, בְּחִינַת (קִהְלֵת ח):
 "חֻכְמַת אָדָם תֵּאִיר פָּנָיו", עַל-יְדֵי-זֶה מֵעֲבִירִין מִמֶּנּוּ עַל מַלְכוּת
 וְעַל דֶּרֶךְ אֶרֶץ, כִּי נִתְבַטַּל מִמֶּנּוּ הַשֹּׁעֲבוֹד וְהַתְאַוּוֹת וְהַמְדוֹת רָעוֹת
 שֶׁלָּהֶם, שֶׁהֵם בְּחִינַת אֲנָפִין חֲשׂוּכִין, עַל-יְדֵי שֶׁקִּבַּל עָלָיו עַל תּוֹרָה,
 שֶׁהִיא בְּחִינַת אֲנָפִין נְהִירִין כַּנ"ל.

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹתֵרִין הַיּוֹמִי:

גל של עצמות – צח

א הָאָדָם אֵינּוּ רוֹאֶה עַד הֵיכָן פְּגָמֵי עוֹזְנוֹתָיו מִגִּיעִים, וְהַצְדִּיק יֵשׁ
 לוֹ עֵינָיו ה' כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "עֵינַי ה' אֵל צְדִיקִים" (תְּהִלִּים ל"ד טז) וְרוֹאֶה
 עַד הֵיכָן הַפְּגָמִים שֶׁל הָאָדָם מִגִּיעִים. וְכִשֶּׁהַצְדִּיק רוֹצֵה לְהַעֲנִישׁ
 אֶת אֶחָד נוֹתֵן עֵינָיו בְּהָאָדָם שִׁירָאָה גַם כֵּן עַד הֵיכָן הַפְּגָמִים שֶׁלוֹ
 מִגִּיעִים שֶׁעַד הֵנָּה הָיָה נִסְתָּר זֹאת מִמֶּנּוּ, וְאִין עֲנֵשׁ גָּדוֹל מִזֶּה
 בְּשֶׁאָדָם רוֹאֶה מֵה שֶׁפָּגַם:

ואתחנן - צט

א צריך האדם להתחזק בתפלה בין שיזכה להתפלל בדבקות בין כשאינו זוכה להתפלל בדבקות ואין תפלתו שגורה בפיו חס ושלום ואף-על-פי-כן יתחזק גם אז להתפלל בכל כחו וכונתו, כי בעת שיזכה להתפלל בדבקות ותהיה תפלתו שגורה בפיו כראוי אז יעלו כל התפלות עם התפלה ההוא שהתפלל כראוי:

ענין כעס של צדיקים - ק

א הצדיק אשר השיג מאור גדול במאור התורה, ומעשיו גם כן בשוים על כל פנים לפי השגתו בהתורה אז צדקתו ותורתו שניהם מתישבים בשובה ונחת ולפיכך דעתו נוחה עם הבריות, אבל הצדיק שאור חכמת התורה שהשיג גדולה מאד ממעשיו אז התורה מרתחת בו האש הקדושה של התורה ואי אפשר שתהא דעתו נוחה עם הבריות ומערבת עם המון עם כמו הצדיק הראשון הנ"ל:

סדר היי מזהרני"ן היימני:

תקצה (קנב) שמעתי בשמו בעת שבא מהנסיעה הגדולה שנסע לנאזוריטש עד שבא לזסלב ושם נפטר אשתו, ואחר-כך נשתדף מבראד עם אשתו השנייה, ואז כשבא לביתו לפה ברסלב דבר הרבה משדוכים, ואמר שאין מי שיודע מענין זה של שדוכים. וכבר נרשם מעט מזה במקום אחר.

ואמר שכשהיה בקהלת-קדש ראדוויל בשביל להשתדף עם אשתו השנייה מקהלת קדש בראד, אז באו כמה עגלות עם נשים שבאו בשביל להשתדף עמו. ואמר שכלן היו זונגים שלו. ואמר שכל איש יש לו כמה וכמה זונגים, רק שיש בזה כמה בחינות

שונות וענינים נפלאים. כי מכל הדבורים שמדברים בעניני השדוכים, אף-על-פי שאינם נגמרים זה בעצמו בחינת זיווג ושהוד. ולפעמים יושבים בני אדם בבתיהם ואומרים שראוי שזה ישא את זאת ועל-ידי-זה נגמר בחינת הזיווג של זה האישה עם אותה האישה. ולפעמים באים שדכנים ומדברים השהוד אבל אינו נגמר, וגם זה בחינת זיווג משהוד. ובדאי היא בחינת זיווג יותר מהראשון. ולפעמים נוסעים לעשות השהוד ובעת הגמר נפרדים מאיזה סבה. ולפעמים נגמר השהוד ואחר-כך מפסיקים הקשר של תנאים. ולפעמים באין לידי נשואין ואחר-כך בסמוך נעשה גט ביניהם. ולפעמים אינו נעשה הגט עד אחר איזה זמן וכיוצא בזה כמה בחינות שיש בעניני השדוכים והזיווגים שאינם נגמרים אחר-כך, אבל כלם הם בחינת זיווגים שלו.

כי כל אחד יש לו כמה זיווגים, רק שאצל זה נגמר איזה זיווג שלו על-ידי איזה דבור בעלמא שמדברים מזה השהוד. ולפעמים על-ידי איזה דבור יותר או על-ידי איזה התקשרות או נסיעה או עבדא בשביל השהוד לפי שעה וכו' כנ"ל. וזה הדבר הוא ענין נפלא ונורא שלא נשמע כזאת שהדבור בעלמא שמדברים מהשהוד זה בעצמו הוא בחינת שהוד. וכן מבאר בהאגף-בית שלו החדש שהדבור בעצמו מהשהוד עושה רשם בו ובה, עין שם באות התון בסימן ז'. והדבר נראה לעינים כי ידע בזה סודות נוראים שלא נתגלו בעולם, כדרך-כו בכל השגותיו הנוראות. ובאמת ספרו שהתפאר אז שידע מענין השדוכים מה שאין יודעין בזה כל גדולי הדור מאומה:

תקצו (קנג) אמר (תהלים צ"ב): "איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת", שאינם יודעים ומבינים ענין זה הכסילים והבוערים

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'קכז ✧ צִמְרֵן מִזֶּה רִנְיָתָהּ יִצְיָרָל "צִמְרֵן צִמְרֵן מִקֻּוּהָ שִׁדְדָה לְצַדִּיק מִסְפְּרֵי רַבְּנָנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכָל" ✧
✧ "חֵק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעָרֵי יִשִּׁיבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת ✧

מֵה זֶה עָשָׂה הַשֵּׁם, "בְּפִרְחֵ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב, וַיִּצְיָצוּ כָּל פֹּעֲלֵי
אָזֶן לְהַשְׁמֵדֵם עֲדֵי עַד", לָמָּה לוֹ לְהַפְרִיחֵם וּלְהַשְׁמִידֵם עֲדֵי עַד.
אַבְל בְּאַמֶּת יִשְׂרָאֵל דְּרָכֵי הַשֵּׁם, "וְלֹא עֹלְתָה בּוֹ" רַק שְׂאֵי אֶפְשָׁר
לְהַבִּין זֹאת בְּשׁוֹם שֶׁכֵּל אֲנוֹשִׁי:

תִּקְצוּ (קַנְד) שְׁמַעְתִּי בְּשִׁמּוֹ שְׂאֵמֵר שְׁמַשִּׁיחַ יָבֹא פֶתְאוֹם, וַיְהִי
נִעְשָׂה קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל שָׁבָא מְשִׁיחַ וְכָל אֶחָד יִשְׁלִיךְ הַמַּשָּׂא-וּמַתָּן
שֶׁהוּא עוֹסֵק בּוֹ הַשְּׁלֵחָנִי יִשְׁלִיךְ הַשְּׁלֵחָן שְׁלוֹ, וְזֶה יִשְׁלִיךְ הַשְּׁעוּהָ
וְכִמוֹ שְׁכַת-טוֹב בִּישְׁעֵיהָ וְהַשְּׁלִיכּוּ אִישׁ אֶלִּילֵי כֶסֶפּוֹ וְאֶלִּילֵי זָהָבוֹ. וְלֹא
כְּמוֹ שְׁסוֹבְרִין קָצֵת שְׁכַת-יָבֹא מְשִׁיחַ יְהִי עוֹלָם אַחֵר מִשָּׁל עֲכָשׁוּ
רַק הוּא כִנִּ"ל. וְכָל אֶחָד יִתְבַּיֵּשׁ מִשְׁטוֹת מַעֲשָׂיו כָּל אֶחָד לְפִי
מַעֲשָׂיו, וְצָרִיכִין חֲקִירָה וְשִׂאלָה עֲדִין מִי שָׁמַע שִׁיחָה זֹאת מִפִּי
הַקְּדוֹשׁ:

סִדְרָה לְקוּמֵי עֲצוֹת הַיּוֹמֵי:

כְּבוֹד

א צָרִיךְ כָּל אָדָם לְמַעַט בְּכָבוֹד עֲצֵמוֹ וּלְהִרְבּוֹת בְּכָבוֹד הַמָּקוֹם, וְלֹא
יְהִי רוֹדֵף אַחֵר הַכָּבוֹד, רַק יִבְרַח מִן הַכָּבוֹד. וְאַזִּי הוּא זוֹכֵה
לְכָבוֹד אֱלֹקִי, וְאַזִּי אֵין בְּנֵי-אָדָם חוֹקְרִים עַל כְּבוֹדוֹ אִם הוּא רָאוּי
אִם לֹא. אַבְל מִי שֶׁרוֹדֵף אַחֵר הַכָּבוֹד, אֵינוֹ זוֹכֵה לְכָבוֹד אֱלֹקִי,
וְעַל-כֵּן אֶפְלוּ כְּשִׁישׁ לוֹ כָּבוֹד, הַכֹּל חוֹקְרִים וְדוֹרְשִׁים אַחֲרָיו
וְשׂוֹאֲלִים: מִי הוּא זֶה וְאֵיזָה הוּא שְׁחוֹלְקִים לוֹ כָּבוֹד הַזֶּה? וְחוֹלְקִים
עָלָיו, שְׂאוֹמְרִים שְׂאֵינוֹ רָאוּי לְכָבוֹד הַזֶּה (לְקו"מ סִימָן ו').

ב עַקֵּר הַתְּשׁוּבָה כְּשִׁישְׁמַע בְּזִיוְנוֹ יָדָם וַיִּשְׁתַּק, וַיִּסְבֵּל בְּזִיוְנוֹת
וְשִׁפְיֹת דָּמִים הַבָּאִים עָלָיו. וּבִזָּה הוּא מְמַעַט הַדָּם שֶׁבְּחָלָל
הַשְּׂמָאֵלִי וְזוֹבַח יִצְרוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֵה לְכָבוֹד אֱלֹקִי הַנִּ"ל (שם).

ג על־ידי שְׁהוּא נִזְהָר וּמִשְׁמַר כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שִׁיחִיָּה בְשִׁלְמוֹת, שְׁהוּא נִבְּזָה בְּעֵינָיו נִמְאָם, וּכְבוֹדוֹ לְאִין נֶגֶד כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עַל־יְדֵי־זֶה זֹכָה לְדְבוּרִים הַמְּאִירִים בַּתּוֹרָה, שֶׁהֵם מְאִירִים לוֹ לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה זֹכָה לָבוֹא לְתִבְנוֹת הַתּוֹרָה לְעִמּוּקָה (שם סי' יא).

ד עֵקֶר כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הוּא, כְּשֶׁהֲרַחוּקִים בְּיֹתֵר מִקְרִבִּין אֶת עֲצָמָן לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי אִזּוֹ אֶסְתַּלַּק וְאֶתִּיקֶר שְׁמָא דְקַדְשָׁא־בְּרִיךְ־ הוּא עֲלָא וְתִתָּא וְנִתְגַּדֵּל כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד. עַל־כֵּן צָרִיךְ כָּל אָדָם לְהִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְקָרֵב הֲרַחוּקִים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. גַּם אִין לְאָדָם לֹאמַר: אֵיךְ אֲנִי יָכוֹל לְהִתְקָרֵב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאֲנִי רְחוּק כָּל־כָּךְ עַל־יְדֵי רַבּוּי מַעֲשֵׂי הָרָעִים? כִּי אֲדַרְבָּא, כָּל מַה שְׁהוּא רְחוּק בְּיֹתֵר, יִתְגַּדֵּל עַל־יְדוֹ כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּיֹתֵר כְּשִׁיִּשְׁתַּדֵּל לְשׁוּבָה וְלְהִתְקָרֵב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי זֶה עֵקֶר כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ כַּנִּ"ל (שם סי' יד).

ה לְפִי הַכָּבוֹד שְׁמִכְבֵּד אֶת יְרֵאֵי הַשֵּׁם, כֵּן עוֹלָה הַכָּבוֹד לְשָׂרְשׁוֹ. וְעֵקֶר הַדְּבָר, שְׁיִכְבֵּד יְרֵאֵי הַשֵּׁם בְּלֵב שָׁלֵם, וְעַל־יְדֵי־זֶה מִשְׁלִים בְּנַפְשׁוֹ הַיְרָאָה וְזֹכָה לְשָׁלוֹם (שם).

סֵדֶר סְפֹרֵי מַעֲשֵׂי־טוֹת הַיּוֹמִי:

מַעֲשֵׂה ג' מַחִיגַר.

מַעֲשֵׂה בְּחָכְם אֶחָד, קָדָם מוֹתוֹ קָרָא אֶת בְּנָיו וּמִשְׁפָּחָתוֹ וְצָוָה אוֹתָם לְהִשְׁקוֹת אֵילָנוֹת גַּם יֵשׁ לָכֶם רְשׁוֹת לְעֵסֶק בְּשָׂאֵר פְּרֻנְסוֹת, אֲבָל בְּזֶה תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהִשְׁקוֹת אֵילָנוֹת אַחֲר־כֵּךְ נִפְטֵר הַחָכָם וְהַנִּיחַ בָּנָיִם, וְהָיָה לוֹ בֶּן אֶחָד שְׁלֵא הָיָה יָכוֹל לִילֵךְ, וְהָיָה יָכוֹל לְעֵמֵד, רַק שְׁלֵא הָיָה יָכוֹל לִילֵךְ, וְהָיוּ אֶחָיו נוֹתְנִים לוֹ סְפוּק דֵּי פְּרֻנְסָתוֹ, וְהָיוּ מִסְפִּיקִים אוֹתוֹ כָּל־כָּךְ עַד שֶׁנִּשְׂאָר לוֹ וְהָיָה אוֹתוֹ הַבֶּן [שְׁלֵא הָיָה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'קכז ❦ צֶמַח מְנוּחָה רַחֲמֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַלּוֹת ❦
❦ חֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יוֹשִׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת ❦

יְכוּל לִילָדָה] מְקַבֵּץ עַל־יָד עַל־יָד מִמָּה שֶׁנִּשְׁאַר לוֹ מִפְּרֻנְסָתוֹ עַד שֶׁקֵּבֵץ סֶדֶךְ מְסִיִּם וְיֹשֵׁב עֲצָמוֹ: לָמָּה לִּי לְקַבֵּל הַסְּפָקָה מֵהֵם? טוֹב שֶׁאֵתְחִיל לַעֲשׂוֹת אֵיזָה מִשָּׂא וּמַתָּן וְאִף שֶׁאֵינִי יְכוּל לִילָדָה, יַעֲזֹב בְּדַעְתּוֹ לְשֹׁכֵר לוֹ עֲגָלָה וְנֶאֱמָן וּבַעַל־עֲגָלָה, וְיִסַּע עִמָּהֶם לְלִיפְסִיק [עִיר], וְיִוָּכַל לַעֲשׂוֹת הַמִּשָּׂא וּמַתָּן, אִף שֶׁאֵינִי יְכוּל לִילָדָה.

בְּשִׁשְׁמֵעוֹ הַמְּשַׁפְּחָה זֹאת, הוֹטֵב בְּעֵינֵיהֶם וְאָמְרוּ: לָמָּה לָנוּ לָתֵת לוֹ הַסְּפָקָה? טוֹב שֶׁיְהִיָּה לוֹ פְּרֻנְסָה וְהָלוּ לוֹ עוֹד מְעוֹת, כִּי־י שִׁיּוּכָל לָנַחַג הַמִּשָּׂא וּמַתָּן וְשֹׁכֵר לוֹ עֲגָלָה וְנֶאֱמָן וּבַעַל־עֲגָלָה וְנִסַּע וּבָא לְקַרְעֵטְשֶׁמֶע [אֲכַסְנִיָּה] וְאָמַר הַנֶּאֱמָן שִׁילִינוּ שָׁם, וְלֹא רָצָה וְהַפְּצִירוֹ בּוֹ, וְהוּא עִקֵּשׁ אֹתָם וְנָסְעוּ מִשָּׁם, וְתָעוּ בַּיַּעַר וְנָפְלוּ עֲלֵיהֶם גְּזֻלָּנִים וְאוֹתָן הַגְּזֻלָּנִים נַעֲשׂוּ עַל־יָדֵי שְׁהִיָּה פַּעַם אַחַת רָעַב, וּבָא אֶחָד לָעִיר וְהִכְרִיז: מִי שֶׁרוּצָה מְזוֹנוֹת יָבֹא אֵלָיו וְנִתְקַבְּצוּ אֵלָיו כַּמָּה אֲנָשִׁים, וְהוּא עָשָׂה בְּעָרְמָה, וּמִי שֶׁהָיָה מִבֵּין בּוֹ שֶׁאֵינִי בּוֹ צָרָךְ אֵלָיו, דָּחָה אוֹתוֹ וְלֹא־אָחַד הָיָה אוֹמֵר: אַתָּה תוּכַל לְהִיּוֹת בַּעַל־מְלָאכָה, וְלָזָה אָמַר: אַתָּה תוּכַל לְהִיּוֹת בְּרַחֲמִים וּבִירַר רַק אֲנָשִׁים חֲכָמִים, וְהִלֵּךְ עִמָּהֶם לַיַּעַר, וְאָמַר לָהֶם שִׁיְהִיוּ נַעֲשִׂים גְּזֻלָּנִים, בְּאֲשֶׁר שֶׁמֶכָּאֵן הוֹלְכִים הַדְּרָכִים לְלִיפְסִיק, לְבַרְעֵסְלָא [עִיר] וְלִשְׂאָר מְקוֹמוֹת, וְנוֹסְעִים בְּכָאֵן סוֹחְרִים, וְנִגְזָל אוֹתָם וְנִקְבֵּץ מְעוֹת וְנָפְלוּ עֲלֵיהֶם (הֵינִי אֵלֹה הַגְּזֻלָּנִים הֵנִי לְנָפְלוֹ עַל הַבֵּן הֵנִי לְ, שְׁלֹא הָיָה יְכוּל לִילָדָה, וְעַל הָאֲנָשִׁים שְׁלוֹ, דְּהֵינִי הַנֶּאֱמָן וְהַבַּעַל־עֲגָלָה).

סֵדֶר שְׁלֵחַתוֹ עֲרֻף הַיּוֹמִי:

(כו) הָא דַּמְבוּי נִיתַר בְּלַחֵי אִו קוֹרָה דּוּקָא כַּשֶּׁאֵינִי נִמּוּךְ פַּחוֹת מִי"ט מְרוּוּחִים וְלֹא יִהְיֶה רַחְבּוֹ יוֹתֵר מֵעֶשֶׂר אַמּוֹת מְצוּמְצוּמוֹת וְשִׁיְהֵא אַרְכוּ ד' אַמּוֹת מְרוּוּחוֹת אִו יוֹתֵר אֲבַל אִם חֶסֶר א' מְכַל אִלוֹ אֵינִי לוֹ תְקַנָּה אִלָּא בְּצוֹרֵת פִּתְחָה וְאִם הִיָּה בְּגוּבָה חֲלָלוּ יוֹתֵר

מעשרים אמה מצומצמות אינו ניתר בקורה אבל ניתר הוא בלחי
ואם רוצה להכשירו בקורה צריך שיעשה בה ציור וכיור (פי' ציור
אחד בכותל מן הסיד או על שמי קורה) שעל ידי כך מסתכלים בה ואם היה
גבוה יותר מעשרים ובנה בנין תחת הקורה למעטו מעשרים די
בבנין רחב טפח ברוחב הקורה אבל אם אינו גבוה עשרה וחוקק
בו להשלימו לי' צריך לחוק ד' אמות לתוך המבוי על פני כל רחבו
אין מבוי ניתר בלחי או קורה עד שיהיו פתוחים לתוכו שני
חצרות ולכל חצר שני בתים (ואפילו כל החצרות פתוחות זו לזו) (רא"ש
ומרדכי והטור) ויש חולקים בזה (ב"י בשם הרי"ף והרמב"ם) ושלא יהא בכל
פתח מאלו פחות מד"ט ושיהיו דיורים אוכלים בכל בית שמקום
הפתח גורם ואפילו היה הבית הא' לאב והשני לבן אע"פ שהבן
מקבל פרס משלחן אביו ואוכל בביתו הרי הם נידונים כשנים
ואפילו צדו א' עכו"ם וא' ישראל מהני עוד צריך שיהא ארכו יותר
על רחבו ואם חסר א' מאלו אינו ניתר אלא בפס ארבע או שני
פסין שני משהויין או צורת פתח: הגה ויש אומרים דנוהגין האידנא
לתקן כל המבואות בצורות הפתח דכל המבואות שלנו יש להם דין חצרות
(ת"ה סימן ע"ד) והמנהג הפשוט במדינות אלו לתקן על ידי חבל הקשור
לרחבו של מבוי ודין חבל זה אינו קורה שהרי אין רחבו טפח ולא מהני אלא
מטעם צורת הפתח דמהני למעלה אפילו בגמי כדלעיל סוף סימן שם"ב ועל
כן יש ליזהר להעמיד תחת החבל שני קנים גבוהים י' מכוונים תחת החבל
ואז מהני אפילו במבוי מפולש בתורת צורת פתח או אפילו בחצר ובכל
מקום שצורת הפתח מהני וכמו שנתבאר לעיל סוף סימן שם"ב (ד"ע): (כז)
חצר שארכו יותר על רחבו דינו כמבוי וניתר בלחי או קורה: הגה
אע"פ שאין חצירות ובתים פתוחין לתוכו הואיל ואינו קרוב לר"ה אלא
פתוח למבוי והמבוי פתוח לר"ה (ב"י בשם תשובת מהרי"א בשם סמ"ק): (כח)

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'קכו ✧ צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון לכ"ל" ✧
 ✧ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ✧

מבוי שאין ברחבו ג"ט אינו צריך שום תיקון שהוא כסתום ויש אומרים דכל שאין בו ד' טפחים אין צריך שום תיקון: (כט) מבוי שצדו אחד כלה לים וצדו אח' כלה לאשפה של רבים אין צריך כלום שאשפה של רבים אינה עשויה להתפנות ואין חוששין שמא יעלה הים שירטון (פי' יובש כעין אי שנדחו המים ממנו שנעשה ראוי לזריעה): הגה ויש חולקים וסוברים דחיישינן שמא יעלה שירטון ואין כאן מחיצה (הרא"ש ורש"י וטור והמגיד): (ל) מבוי שצדו אחד ארוך ואחד קצר אפילו אין צד הארוך עודף על הקצר ד' אמות אינו מניח הקורה אלא כנגד הקצר אבל אם ירצה יעשה שם צורת פתח באלכסון ותוך המבוי יכול להניח הקורה באלכסון ומשתמש בקצר כנגד הקצר ובארוך כנגד הארוך: (לא) העמיד לחי באמצע המבוי אם יש חצר מתחלתו ולחוץ ועשו גם החיצונים לחי לראש המבוי אוסרים אלו על אלו עד שיערבו יחד ואם אין שם חצר או שיש חצר ולא עשו החיצונים לחי לראש המבוי שמן הלחי ולפנים מותרים ממנו ולחוץ אסורים אבל אם עשו באמצע שני פסים או פס ארבעה אם אינו רחב יותר מעשרה או שעשו צורת פתח אם הוא רחב יותר מי' אפילו אם יש חצר מהתיקון ולחוץ ועשו גם החיצונים תיקון לראש המבוי כל אחד יכול לערב ויהיה מותר בחלקו:

סדר לקוטי תפלות היומי:

תתרכד: ועזרני והושיעני לכסף ולהשתוקק ולהתגעגע תמיד לבוא לארץ ישראל ואזכה להמשיך עלי קדשת ארץ ישראל תמיד, ועל ידי זה אזכה לאמונה בשלמות, להאמין באמונה שלמה בהשגחתך תמיד, ותוציאני מטבעיות לגמרי, שאזכה לידע ולהאמין שאין שום דרך הטבע בעולם כלל רק הכל

בְּהַשְׁגָּחַתְךָ לְבַד כִּי גַם הַטַּבֵּעַ בְּעֶצְמָה מִתְנַהֶגֶת בְּהַשְׁגָּחַתְךָ תָּמִיד
וְאַתָּה מִשְׁנֶה הַטַּבֵּעַ בְּכָל עֵת עַל יְדֵי הַצְּדִיקִים אֲמַתִּים שְׂבָכָל דּוֹר
וְדוֹר שְׁעוֹשֵׂי חַדְשוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּכָל דּוֹר כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ מֵאַבוֹתֵינוּ:

תִּתְרַכֶּה: וְרַחֵם עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְעֲזָרְנוּ וְזַכְּנוּ
לְהַתְדַמּוֹת אֵלֶיךָ תִּתְבָּרֵךְ, שְׁנִזְכָּה לְהַבְדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֲשֵׁךְ,
עַד שְׂנִדַּע בְּאַמֶּת לְהַבְחִין וּלְהַבְדִּיל בֵּין סְפוּרֵי מַעֲשֵׂי חַדְשוֹת שֶׁל צְדִיקִים
אֲמַתִּים, וּבֵין סְפוּרֵי מַעֲשֵׂי חַדְשוֹת שֶׁל רְשָׁעִים וְגַם לִידַע וּלְהַבְחִין מִמִּי
לְסַפֵּר וְאֵיךְ לְסַפֵּר, בְּאִפְסָן שְׁאִזְכָּה לְסַפֵּר מִצְּדִיקִים אֲמַתִּים הַגְּדוֹלִים
בְּמַעֲלָה, אֲשֶׁר הַסְּפוּר וְהַדְּבוּר מֵהֶם יִהְיֶה לוֹ כַּח לְטַהֵר מִחֲשַׁבְתִּי
כִּי אַתָּה הוֹדַעְתָּנוּ שְׂכַנְגָד כָּל מַעֲשֵׂה שֶׁל צְדִיקִים יֵשׁ כְּנִגְדוֹ
מַעֲשֵׂי חַדְשוֹת שֶׁל רְשָׁעִים וְשִׁקְרָנִים, וּמַעֲשֵׂי חַדְשוֹת מְעַרְבָּבִים שֶׁל הָעוֹשִׂים
דְּבָרִים הַנִּרְאִים כְּמוֹפֵת עַל יְדֵי כֹּחַ תַּחְבּוּלוֹת עַל יְדֵי כְּשׁוֹף אִזּוֹ עַל
יְדֵי דָבָר אַחֵר וְאִי אֶפְשָׁר לְהַבְחִין וּלְהַבְדִּיל בֵּינֵיהֶם, כִּי אִם מִי
שִׁיּוּדַע לְהַבְדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֲשֵׁךְ כַּאֲשֶׁר הוֹדַעְתָּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים וּבְעֶצֶם חֲלִישוֹתֵנוּ אֲשֶׁר נִתְרַחַקְנוּ מִמְּךָ מְאֹד, בְּוַדָּאֵי אִין
בְּיַדֵּינוּ לְהַבְדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֲשֵׁךְ:

תִּתְרַכּוּ: עַל כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנִזְכָּה עַל כָּל פְּנִים
לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה, וְתִהְיֶה אֲמוּנַתֵנוּ חֲזָקָה כָּל כַּף כְּאֵלוֹ אָנוּ רוֹאִין
בְּעֵינֵינוּ מִמַּשׁ מַה שְּׂאָנוּ מֵאַמִּינִים בּוֹ בְּאַמֶּת וְנִזְכָּה לְהֵאֱמִין בְּךָ ה'
אֱלֹקֵינוּ שְׂאַתָּה מְשַׁגִּיחַ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִיית בְּכָל עֵת, וְאַתָּה עוֹשֶׂה
חַדְשוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּכָל עֵת בְּכָל דּוֹר וְדוֹר עַל יְדֵי צְדִיקֶיךָ הָאֲמַתִּים
שְׂבָכָל דּוֹר וְאִזְכָּה לְהֵאֱמִין שִׁישׁ הַבְּדִל וְהַפְרִשׁ גְּדוֹל בֵּין הַמוֹפְתִים
וְהַחֲדוּשִׁים הַנִּעֲשִׂים עַל יְדֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמַתִּים, וּבֵין הַמַּעֲשֵׂי חַדְשוֹת
הַנִּדְמִים לַמוֹפְתִים הַנִּעֲשִׂים עַל יְדֵי הָרְשָׁעִים, אִזּוֹ עַל יְדֵי הַמְעַרְבִים
מִטּוֹב וְרָע, אֲשֶׁר עַדִּין אֵינָם רְאוּיִם לָזֶה לַעֲשׂוֹת מוֹפְתִים בְּעוֹלָם,

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'קכח ❦ צִמְרֵי מַזְהָרֵינֵינוּ יִצְיָ"ל "צִדְקָה צְדִיקִים מִקֻּוֹה שִׁדְדָה צִדְדֵי מִסְפָּרֵי רַבְנוּ יִהְיֶה תִיקוֹן לְכָל" ❦
❦ "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת ❦

וּמִתְלַבְּשִׁים בְּטִלִּית שְׂאִינוּ שְׁלָהֶם, אֲשֶׁר יֵשׁ הַבְּדֵל וְהַפְּרֵשׁ בֵּין
מַעֲשֵׂיהֶם שֶׁל אֱלֹהִים לְמַעֲשֵׂיהֶם וּמוֹפְתֵיהֶם שֶׁל הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים
כְּמוֹ בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ בְּאִפְסָן שְׂאֵזְכָה תָמִיד לְסִפְרֵי סְפוּרֵי
מַעֲשֵׂיֹת מִצְדִיקִים אֱמִתִּיִּים שְׂיֵשׁ לָהֶם כַּח לְטָהָר אֶת מַחְשַׁבְתִּי:

תִּתְרַכֵּז: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם מָלֵא רַחֲמִים, אֶתָּה יוֹדֵעַ כַּמָּה אֲנִי רַחוּק
מִטָּהָרַת הַמַּחְשָׁבָה, כִּי פָגַמְתִּי מְאֹד מְאֹד בְּמַחְשַׁבְתִּי בְּלִי שְׁעוֹר
וּמִסְפָּר וְחֲטָאתִי עֲוִיתִי וּפָשַׁעְתִּי הַרְבֵּה מְאֹד, וְהִרַע בְּעֵינַיִךְ עֲשִׂיתִי,
וְהִרְבִּיתִי לְפִשַׁע נִגְדֶיךָ מְאֹד וּבִפְרָט מֵה שֶׁפָּגַמְתִּי בְּבְרִית קֹדֶשׁ
וּבְטִפֵּי הַמַּחְשָׁבָה מְאֹד, וְהִכַּל עַל יְדֵי פָגַם הַמַּחְשָׁבָה, אֲשֶׁר לֹא
נִזְהַרְתִּי בְּמַחְשַׁבְתִּי כָּלֵל, לְתַפֵּס אֶת מַחְשַׁבְתִּי לְבַל תֵּיצֵא לַחוּץ חַס
וְשָׁלוֹם אֲדַרְבָּא הוֹסַפְתִּי חֲטָא עַל פִּשַׁע, וְנִכְנַסְתִּי בְּמַחְשַׁבְתִּי לְתוֹךְ
מַחְשַׁבוֹת חוּץ וְרַעֲיוֹנִים וּבְלִבּוֹלִים מְעַרְבָבִים וְלִהְרַחוּרִים רָעִים, עַד
שָׁבַאתִי לְמָה שָׁבַאתִי, וְקַלְקַלְתִּי מֵה שֶׁקַּלְקַלְתִּי, הִכַּל עַל יְדֵי פָגַם
הַמַּחְשָׁבָה מָה אֹמֵר וּמָה אֲדַבֵּר, וְלִפְנֵיךְ נִגְלָה הַכֹּל, בּוֹחֵן לְבוֹת
וּכְלִיֹּת:

תִּתְרַכֵּחַ: וְעַתָּה עַתָּה, אַחֲרֵי כָּל מֵה שֶׁעֲשִׂיתִי וּמֵה שֶׁנִּעְשָׂה עִמִּי
מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עוֹדֵנָה תְּכַלִּינָה עֵינַי לִישׁוּעָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת
מֵאֶתְךָ לְבַד, בְּכַח וּזְכוּת תְּפִלַּת הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים רַחֵם עָלַי בְּעַל
הַרְחָמִים, הוֹשִׁיעֵנִי נָא בְּעַל הַיְשׁוּעוֹת, חוּם וְחַנּוּנִי וְחַמֵּל עָלַי בְּעַל
הַחֲמִלָה וְהַחֲנִינָה, הֵט אֶזְנֶךָ וּשְׁמַע קוֹל צַעֲקוֹתִי, קוֹל שׁוֹעֵתִי, קוֹל
פְּגִיעַתִּי קוֹל תְּפִלַּתִּי:

תִּתְרַכֵּט: וְזִכְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂיִמְשֶׁךְ עָלַי קְדֻשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
שֶׁהִיא כְּלָלִיֹּת הַקְּדוּשָׁה, כְּלָלִיֹּת כָּל הָעֵשֶׂר קְדוּשׁוֹת, בְּאִפְסָן שְׂאֵזְכָה
עַל יְדֵי קְדֻשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְאַמוֹנָה שְׁלֵמָה בְּהַשְׁגָּחָתְךָ הַפְּרָטִיִּית
אֲשֶׁר אֶתָּה מְשַׁגִּיחַ בְּפָרְטִיֹּת בְּכָל עֵת וְרַגַע בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ וְאֶתָּה

עוֹשֶׂה עִמִּי וְעַם כָּל הָעוֹלָם בְּכָל עֵת וְרַגַע נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת
עַד אֵין חֶקֶר וְאֵין מִסְפָּר, כְּאָמוּר "לְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת לְבְדוֹ כִּי
לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ", וְהַכֹּל בְּכַח וְזִכּוֹת הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֲמִתִּיִּם,
אֲשֶׁר כָּל הָאוֹתוֹת וְהַמוֹפְתִים הָאֲמִתִּיִּם נַעֲשִׂים עַל יְדֵיהֶם תָּמִיד
סִיעֵנִי וְאַמְצֵנִי וְחַזְקֵנִי בְּאֲמוֹנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד הַנִּמְשָׁכֶת עַל יְדֵי
קְדוּשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, בְּאִפְן שְׂאֵזְכָּה לֵידַע מִמִּי לְסִפּוֹר וְאֵיךְ לְסִפּוֹר
סִפּוּרֵי מַעֲשֵׂיזוֹת מַצְדִּיקִים אֲמִתִּיִּם, בְּאִפְן שֶׁתִּטְהַר מִחֲשַׁבְתִּי עַל
יְדֵי זֶה וְאֵזְכָּה לְצֵאת מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי בְלָבוּל הַדַּעַת, וּמִכָּל מִינֵי
עֲרֻבֹב הַדַּעַת, וּמִכָּל מִינֵי הֶרְהוּרִים רָעִים וְרַעֲיוֹנִים פְּגוּמִים
וּמִחֲשָׁבוֹת חוּץ, לְטִהַר מִחֲשַׁבְתִּי מִכָּלֵם, וְלִזְכּוֹת לְמַחֲשָׁבוֹת קְדוּשׁוֹת
זְכוֹת וְנִכּוֹנוֹת וְתִסְיַעֵנִי וְתַעֲזָרֵנִי שְׂאֵזְכָּה בְּכָל עֵת לְעֵלוֹת לְעוֹלָם
הַמַּחֲשָׁבָה דְקְדוּשָׁה, לְחַשֵּׁב מִחֲשָׁבוֹת קְדוּשׁוֹת בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה
וּבְגִדְלַת הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וּבְגִדְלַת הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, וּלְחַדֵּשׁ
חַדוּשֵׁין אֲמִתִּיִּים בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה וְאֵל יְבַהֲלוּנִי רַעֲיוֹנֵי, וְלֹא יִהְיֶה
כַּח לְשׁוֹם מִחֲשָׁבָה זָרָה וְחִיצוֹנָה שֶׁבְּעוֹלָם לְבַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי
וּמִחֲשַׁבְתִּי כָּלֵל, וְאֵזְכָּה לְשִׁתֵּק אֲזוֹ לְגַמְרֵי בְּעֵת שֶׁאֲנִי צָרִיךְ לְעֵלוֹת
לְעוֹלָם הַמַּחֲשָׁבָה, לְחַרֵּשׁ וְלְשִׁתֵּק לְגַמְרֵי לְבָלִי לְדַבֵּר אֲזוֹ אֲפִלּוֹ דְבוּר
דְקְדוּשָׁה, כִּי הוּא גַם בֵּין מְבַלְבֵּל אֶת הַמַּחֲשָׁבָה וְתַגְעוֹר בְּכָל
הַמְּסִינִים וְהַמְּקַטְרְגִים הַחֲפִצִים לְמַנַּע אוֹתִי חֵם וְשָׁלוֹם מִלְּעֵלוֹת
לְמַחֲשָׁבוֹת קְדוּשׁוֹת וְתִתֵּן בִּי כַּח לְגַרֵּשׁ כָּל הַבְּלָבוּלִים מִמֶּנִּי, בְּאִפְן
שְׂאֵזְכָּה לְהִתְדַבֵּק בְּךָ וּבְתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד, בְּמַחֲשָׁבוֹת
קְדוּשׁוֹת וְטְהוּרוֹת זְכוֹת וְצַחוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב וְתַצִּילֵנִי וְתַפְדֵּנִי
מִכָּל הַצָּרוֹת וּמִכָּל מִינֵי יִסּוּרֵין שֶׁבְּעוֹלָם, וְתִמְתִּיק וְתַבְטִיל כָּל
הַדֵּינִים מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל (וּבִפְרָט מִפְּלוֹנֵי בֶן פְּלוֹנֵי